

[Krag.]

inden for mit Parti havde hævet sig Røster imod en Kornordning, uden at der dog var truffet nogen Afgørelse med Hensyn til det Omfang, man vilde være med til at give denne Ordning, og derfor sagde jeg fortroligt til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, idet jeg henviste til den Særinteresse, han paa dette Omraade havde, at hvis Forliget skulde sluttet mellem Venstre og de 2 Regeeringspartier, følte jeg mig ikke overbevist om, at man naaede den Kornordning, man muligvis ellers kunde naa. Og jeg kunde naturligvis ikke sige nej, da det ærede Medlem spurgte, om han maatte give andre Oplysning om, hvad jeg her havde meddelt.

Det er det, man har kaldt en Trusel, det er det, man i den konservative Presse har skrevet Artikler om, som om det betød, at jeg holdt en knyttet Næve op foran Ansigtet paa det ærede Medlem eller satte en Pistol for Brystet af Partiet. Jeg mener rigtignok, man skal være ret læns paa Argumenter for at gribe til Midler af den Art, som man her har anvendt, og jeg tror ikke, at en Fremgangsmaade som den, der her er fulgt, vil fremme den Fortrolighed og den Hensyntagen, som det vil være ønskeligt, at Oppositionspartierne viser hinanden, og heller ikke, at den vil være fremmede for den borgerlige Fremmarch paa fælles Front, som et meget stort Antal af Vælgere ud over Landet, baade inden for Det konservative Folkeparti og inden for mit Parti nærer et levende Ønske om.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at den afgørende Betragtning for Det konservative Folkeparti i denne Situation har været i saa stor Udstrækning, som det overhovedet var muligt, at gennemføre en Landbopolitik, hvorved der skabtes et rimeligt Forhold mellem Landbrugets Produktionspris og den Pris, som andre Erhverv skal betale for Landbrugets Varer. Jeg mener, at dette Formaal er blevet opfyldt gennem denne Overenskomst. Vel nærer jeg ikke den fjerneste Tvivl om, at der er Kredse, maaske ogsaa talstærke Kredse, inden for Landbruget, som ønsker en Videregaaen paa dette Omraade, som ønsker væsentligt højere Priser, og jeg er heller ikke paa nogen Maade i Tvivl om, at man ikke gennem Foranstaltninger af det Omfang, som her træffes, løser Landbrugskrisen. Venstres Opfattelse paa dette Punkt har jeg tydeligt givet Udtryk i den Skrivelse til Statsministeren, som afgik forleden Dag, og som er offentliggjort i Pressen; men paa den anden Side er det min faste Overbevisning, at vi ved den Ordning, som her er naaet,

ved de Priser, som her er fastsat for en Række afgørende Landbrugsprodukter, er naaet saa vidt som overhovedet muligt og ogsaa i det væsentlige saa langt, som vi med rimelig Hensyntagen til andre Samfundsklasser, til Forbrugerne, under de overordentlig store økonomiske Vanskeligheder, som hjemsøger de Tusinder og atter Tusinder af Hjem i denne Tid, overhovedet burde naa. Jeg mener derfor, at det Maal, som de Konservative havde sat sig: et rimeligt Forhold mellem Landbrugets Produktionspris og den Pris, som andre Erhverv skal betale for Landbrugets Varer, er saaledes opnaaet gennem den Ordning, vi her staar over for endeligt at gennemføre, at der ikke her kan være nogen som helst Begrundelse for Det konservative Folkeparti til at stille sig udenfor. Naar man indtager den Stilling, som det ærede Parti gør, naar man vil springe fra, ja, saa er det let nok at gøre Overbud, Overbud, som Det konservative Folkeparti under de lange og mange Forhandlinger, hvori Partiets Repræsentanter har deltaget, ikke har sat ind for at faa opfyldt, Overbud, som de Herrer særdeles vel ved ligger uden for det opnaaeliges Grænser under det nuværende Styre.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har i høj Grad savnet den af Det konservative Folkeparti foreslaaede Indmalingstvang i denne Lov. Det er jo muligt, at det til sin Tid og i stigende Grad, efter som det danske Landbrug bliver i Stand til at opretholde den Produktion, som kan finde Afsætning paa det inden- og det udenlandske Marked ved Hjælp af den hjemlige Kornproduktion og Grovfoderproduktion, kan blive nødvendigt at tage en saadan Formalingstvang op til en nærmere Prøvelse, eventuelt til Gennemførelse, hvis Prisniveauet for Korn af Grunde, som i Øjeblikket ikke kan komme i Betragtning, skulde falde saaledes, at Kornproduktionen blev urentabel. Det er muligt, vi skal det, men saa meget tør jeg vel nok røbe af de førte Forhandlinger, at jeg under disse ikke har mærket nogen betydende Indsats fra konservativ Side for paa nærværende Tidspunkt at naa Resultater, hvad dette Spørgsmaal angaar. Men, som sagt, det er jo let at gøre Overbud; det er jo meget let, naar vi siger, at Smørprisen gennem Afgiften skal bringes op til mellem 2 Kr. 10 Øre og 2 Kr. 50 Øre, saa at sige: Nej, Smørret skal under alle Omstændigheder betales med 2 Kr. 50 Øre pr. kg. Det kan man jo sagtens sige, det kan man jo sagtens kræve, men faa Kravet opfyldt ved man er en Umulighed paa nærværende Tidspunkt; og man kan jo ogsaa sagtens sige,